

[Formanden.]

kan fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg skal have den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af den ved lov nr. 241 af 4. juni 1947 samt lov nr. 173 af 12. april 1949 givne bemyndigelse til at foretage de for afsendelse og opretholdelse af en dansk besættelsesstyrke i udlandet fornødne foranstaltninger.*

Ved den under 22. april 1947 mellem den danske og den engelske regering afsluttede overenskomst forpligter Danmark sig til i 2 år fra maj 1947 at regne at deltage i besættelsen af Tyskland. Denne overenskomst blev yderligere forlænget for 2 år ved overenskomsten af 12. april 1949, idet det samtidig var forudsætningen, at den daværende styrke, der udgjorde ca. 4 000 mand, gradvis skulle formindskes, indtil den ved afløsningen i oktober 1949 opnåede en styrke på ca. 1 000 mand.

Ved en noteudveksling mellem den engelske og den danske regering påbegyndte man i december i fjor forhandlinger om den danske besættelsesstyrkes fremtidige stilling. Man endes på det daværende tidspunkt om at udsætte afgørelsen af spørgsmålet indtil foråret 1951, idet man regnede med til dette tidspunkt at have klaring på, hvorledes Danmarks deltagelse i den fælles forsvarsstyrke i Europa ville forme sig.

Som det vil være det høje ting bekendt, har rigsdagen ved en rigsdagsbeslutning fornylig givet sin tilslutning til, at det danske kommando i Tyskland tildeles den øverstkommanderende for denne forsvarsstyrke. Som følge deraf kan det ikke på nærværende tidspunkt anses for ønskeligt at hjemkalde styrken. Man har herefter fortsat forhandlingerne med den britiske regering med henblik på bevarelse af styrken i Tyskland på de nugældende betingelser med de ændringer, som oprettelsen af den tidligere nævnte forsvarsstyrke for Europa har medført. Der er herved opnået enighed om, at den nugældende overenskomst, som allerede tidligere, i 1949, er forelagt rigsdagen ved fremsættelsen af lovforslaget om forlængelse af bemyndigelsen til at foretage de for afsendelse og opretholdelse af en besættelsesstyrke fornødne foranstaltninger, skal fortsætte uændret, indtil der eventuelt afsluttes overenskomst vedrørende stationering af styrker

i Tyskland mellem alle de interesserede Atlantmagter.

Ved at opretholde den nugældende overenskomst opnås, at man fortsat vil oppebære de forskellige ydelser, forsåvidt angår leje af materiel, kaserner, boliger og øvelsespladser, brændsel og lys m. v.

På det kommandomæssige område er der opnået enighed om indførelse af en enkelt tydeliggørelse, der som før nævnt er en følge af oprettelsen af en fælles forsvarsstyrke i Europa. Man har herved villet sikre sig, at styrken, der operativt tilhører den nordeuropæiske region, også skal anvendes i givet tilfælde til direkte forsvar af det danske territorium.

Jeg skal med disse bemærkninger indstille forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Jeg giver dernæst ordet til den højtærede finansminister, for at han kan fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov nr. 453 af 25. november 1950 om bunden opsparing for skatteårene 1950—51 og 1951—52.* Lovforslaget er forsynet med ret udførlige bemærkninger, og jeg skal ikke gentage, hvad der står i disse om enkeltheder.

Baggrunden for lovforslaget vil også være det høje tings medlemmer bekendt. Det var jo et led i det såkaldte påskeforlig, at der i skatteåret 1951—52 skulle udskrives en ny bunden opsparing udover den, der blev vedtaget i november forrige år. Når man kom til netop et forslag om en sådan bunden opsparing, hang det sammen med forløbet af de forhandlinger, som i februar og marts fandt sted mellem regeringen og de politiske partier om foranstaltninger imod vore økonomiske vanskeligheder herhjemme. Der var under disse forhandlinger dels tale om en begrænsning af de udbetalinger af forhøjede dyrtidstillæg til lønmodtagere, som fulgte af pristallets stigning, dels var der også tale om at binde en del af disse lønforhøjelser, således at lønmodtagerne skulle have ret til dem, men at de foreløbig skulle stå som en art bunden opsparing. Der var endelig også tale om en almindelig omsætningsafgift på 5 pct. eller indtil 5 pct. med visse fritagelser, altsammen som led i